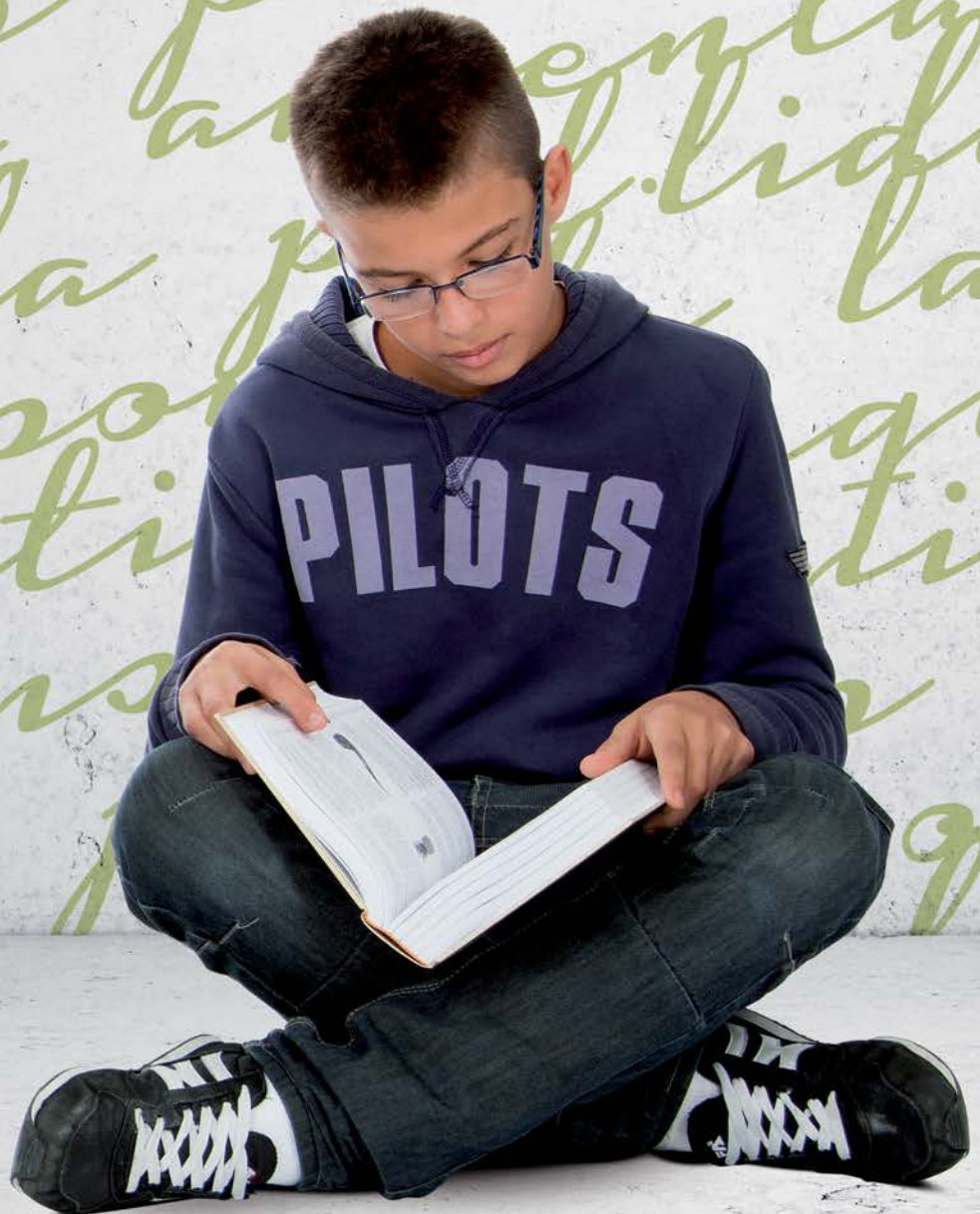

SENTENÇES

Comprensió lectora

...imengny... le
teulades,
es panets,
s, a...entad
la p...liga
...sol... qu
stia... tiu
ons... i
e... gn

2

El xicot de les escates

Quasi sense voler, però bastant intrigat, vaig continuar amb la lectura del text de l'apotecari.

«Fins a la setmana següent no vaig poder localitzar Pere Mateu. Diumenge i dilluns, *La Perla*, d'uns deu metres d'eslora i menys de quatre metres de mànega, restava amarrada al port. Dimarts m'hi vaig tornar a apropar. La barca havia eixit a pescar. Abans de tornar sobre els meus passos vaig demanar al vigilant dels pantalans que donara un missatge a Pere Mateu, "que es deixi veure per la farmàcia quan pugui". I va ser dijous quan va aparèixer, més o menys a les sis de la vesprada. Va esperar que servira un client i, tot seguit, el vaig fer passar a la rebotiga.

–Ja ha trobat l'explicació? –va preguntar a penes següent.

–Sí i no.

Com que no va fer cap comentari, vaig continuar parlant:

–Si m'haguera dit que havien vist aquell xicot passejant, posem per cas, pel port, l'explicació seria ben senzilla: un malalt d'una afecció de la pell que s'anomena ictiosi i assumpte solucionat; però em va contar que l'havien enganxat a unes milles de la costa, mig nuet i...

Pere Mateu va engolir els ulls per a dir-me:

–Hui l'hem tornat a veure.

–Al mateix xicot... de les escates?

–Exacte.

–I què han fet?

–Nosaltres, res. Ell ha estat fent-li voltes a la barca i a mi se m'ha ocorregut llançar-li una poma que duia a la butxaca.

–I?

–Se l'ha empassada en un dir Jesús. Després, a penes hem calat les xarxes, ha desaparegut.

Pere Mateu em va mirar atentament. I jo, amb la vista perduda entre les prestatgeries de les medecines, tan sols vaig poder murmurar:

–És difícil de creure.

Aleshores, el mariner s'alçà de la cadira i, abans d'eixir de la rebotiga, em va dir:

–Si fóra fàcil no li ho hauria preguntat a vosté.

I marxà.

A les huit en punt vaig tancar la farmàcia i em vaig dirigir a casa amb la intenció de buscar alguna altra pista. Estava convençut que Pere Mateu no mentia, però aquelles informacions xocaven frontalment contra les meues pròpies conviccions, per dir-ho d'alguna manera, científiques. En resum, havia de buscar les causes per les quals una persona jove tenia unes escates que li cobrien part del cos i podia nadar i submergir-se amb tanta facilitat. Un jove, a més, que nadava nu i, pel que m'havia contat el mariner, no parlava. L'assumpte de la poma complicava la qüestió.

Aquell mateix dia vaig començar a elaborar unes fitxes, realment fulls tallats per la meitat, on vaig anar recopilant les dades que obtenia i que, al cap i a la fi, m'han servit per a recordar molts detalls del que ara estic contant.

A la primera fitxa vaig escriure, amb un signe d'interrogació, la paraula *afàsia*, és a dir, l'afecció orgànica causada per una lesió de l'escorça cerebral. Aquest tipus de lesió podia produir una pèrdua de la facultat d'utilitzar paraules. A la mateixa fitxa, també amb un signe d'interrogació, vaig apuntar: individu amb ictiosi i afàsia?

Però el fet d'anar nu per sistema em portava a un altre camí, concretament envers un trastorn de la personalitat, una pèrdua temporal o permanent del concepte de realitat. En resum: una esquizofrènia que conduïa l'individu a realitzar un seguit d'actuacions adaptades al seu món imaginari i difícils d'interpretar. Aquestes dades van quedar reflectides en una segona fitxa amb un títol d'entrada, també, amb una interrogació: ictiosi amb esquizofrènia?

Aquell dia, abans i després de sopar, vaig omplir més d'una dotzena de fitxes, cap de les quals anava sense signe d'interrogació. Barallava alguna hipòtesi tot combinant possibilitats, des de considerar aquella estranya persona com un excel·lent nadador amb una ictiosi i una afàsia traumàtica fins a diagnosticar-lo com un esquizofrènic amb ictiosi que nadava de manera compulsiva. Cap de les eixides tenia fonament, sobretot, perquè no podia entendre com un malalt d'ictiosi del tipus que fóra podia estar tant de temps dins l'aigua salada sense sofrir alteracions molt greus que el podien portar, fins i tot, a la mort. I si esborrava de les fitxes aquella alteració de la pell, de quina altra manera podia explicar les escates? No tenia res clar. Així que vaig decidir continuar investigant.»

Em vaig imaginar l'apotecari donant-li voltes a aquell assumpte, buscant entre llibres, omplint fitxes (que dit al pas, no havíem localitzat al despatx-biblioteca de Dénia) i tractant de donar una explicació a una cosa que, segurament, no en tenia. Més encara: com havia arribat a creure's les paraules d'aquell pescador?

Vaig tancar el manuscrit i vaig engegar la televisió. La meitat de les cadenes reproduïen imatges dels partits de futbol del cap de setmana; l'altra meitat tractaven de traure suc a les manifestacions, qualificades d'explosives, d'una model que havia tingut relacions amb un torero.

ENRIC LLUCH. *Pell d'escata*
Edicions Bromera

Enric Lluch i Girbés (Algemesí, 1949), a més d'escriptor, és llicenciat en Història, i ha treballat molts anys com a mestre. Actualment es dedica a recórrer les escoles compartint amb xiquets i joves la seua dilatada experiència en el món de la literatura, i explicant anècdotes d'escriptor, que tard o prompte poden acabar convertides en llibre.

Ha guanyat diversos premis literaris, com el Jaume I, el Jacinto Pérez, el de Narrativa Curta de l'Alcúdia, el de Teatre Infantil Xaro Vidal, el Samaruc o el Joan Amades. Ha publicat nombrosos títols adreçats al públic infantil, i d'altres per a joves, entre els quals *Jo... i les circumstàncies*, *Si la gran deessa ho vol* (finalista del Premi Far de Cullera de Narrativa Històrica Juvenil) i també *Pell d'escata*.

1. Respon aquestes preguntes sobre la lectura.

- a) Qui és Pere Mateu? Qui vol parlar amb ell?
-
- b) Quin tema vol tractar?
-
- c) Per què resultava difícil a l'apotecari trobar-hi una explicació?
-
- d) Què impedia a l'apotecari creure's el que li contava el mariner?
-

2. Indica quin dia de la setmana ocorre cada fet.

- La barca havia eixit a pescar.
- *La Perla* restava amarrada al port.
- L'apotecari parlà amb el vigilant.
- Pere Mateu anà a la farmàcia.

3. Explica l'anècdota del pescador amb el xicot de les escates.

.....

.....

.....

4. A què atribueix l'apotecari les característiques del xic de les escates?

.....

.....

.....

5. Com s'organitzà el treball d'investigació per a explicar l'estrany cas del xicot?

.....

.....

.....

.....

6. Saps què és un apotecari? Explica-ho, i digues a quina professió actual correspon.

.....

.....

.....

7. Completa amb el nom de les possibles afeccions del jove.

-: afecció de la pell.
-: afecció orgànica causada per una lesió cerebral.

8. Quins símptomes presentava el jove de cadascuna de les possibles malalties?

.....

.....

.....

9. Relaciona.

Eslora •	• Aparell de pesca constituït per un teixit de fils nugats que formen una retícula.
Mànega •	• Moll de descàrrega de vaixells grans.
Pantalà •	• Llargària d'una embarcació de proa a popa.
Xarxa •	• Amplària d'una nau.

10. Subratlla les expressions que signifiquen el mateix que «en un dir Jesús».

A cor què vols. En un tres i no res. De sobte. En un tancar i obrir d'ulls.

11. Busca informació sobre la ictiosi i elabora'n una fitxa.

Afecció:

.....

Síntomes:

.....

Tractament:

.....

12. Explica l'argument del text breument, i proposa'n un altre títol.

.....

.....

.....

.....

13. Imagina qui era aquell jove mig humà i mig animal i redacta-ho en unes quantes línies.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....